

USCA POST

Extra editie met:

- ❖ Opgave jubileumdiner tot uiterlijk 12 juni
- ❖ Voorzitter gewaardeerd met Bondsspeld
- ❖ Dear Mr. President
- ❖ Covermania: Forwarded letter
- ❖ Een noodkreet uit een rots in de branding

USCA bijeenkomst op zondag 12 juni 2022 in Tiel

Als afsluiting van het postzegelseizoen houden we ook dit jaar weer de inmiddels traditionele extra juni bijeenkomst. De quiz van Theo, een gratis lunch en een benefietveiling waarvan de opbrengst in zijn geheel voor de vereniging is. Hier moet u dus bij zijn! Ruim uw kasten en zolders op en lever het overvloedige filatelistisch materiaal bij binnenkomst in. Een ander kan het goed gebruiken en onze vereniging kan met de opbrengst weer wat extra's doen. Het belooft dus weer een geweldige bijeenkomst te worden, waar rondom het programma uiteraard ook weer ruim tijd is om te postzegelen en bij te praten.

Het programma:

- 09.30 uur: Zaal open
- 11.05 uur: Welkom en berichten van de voorzitter, Wout Janse
- 11.15 uur: De traditionele quiz van Theo
- 12.30 uur: Gratis lunch
- 13.30 uur: Benefietveiling
- 16.00 uur: Einde bijeenkomst

Adres: Zalencentrum De Schakel, Scheeringlaan 4a, Tiel

Laatste oproep aanmelden voor het USCA jubileumdiner op zaterdag 9 juli 2022

Als u zich nog niet heeft opgegeven doe het zo snel mogelijk maar uiterlijk op 12 juni 2022. Aanmelden kan bij Hans van Dooremalen hans@vandooremalen.nl

Voorzitter gewaardeerd met de Bondsspeld

Zonder enig vermoeden en geheel verrast mocht onze voorzitter Wout Janse tijdens de afgelopen bijeenkomst in Geldermalsen de KNBF-bondsspeld (Koninklijke Nederlandse Bond van Filatelisten-Verenigingen) van bestuurslid Harrie Jans in ontvangst nemen.

De Bond wenst door toekenning van de Bondsspeld diegenen te eren, die zich bijzonder verdienstelijk hebben gemaakt voor een bij de Bond aangesloten vereniging. De toekenning geschiedt op voordracht van leden waarna het bondsbestuur de uitreiking in overweging neemt en spaarzaam, uitsluitend bij meerderheid van stemmen, toekent.

De voordracht is door de USCA-bestuursleden in alle stilte voorbereid, zodat het voor Wout een echte "verrassing" zou zijn. De uitreiking was gepland tijdens ons 50-jarig jubileum, maar door de opgelegde beperkingen van de afgelopen twee jaar uitgesteld.

En een verrassing werd het. Niets vermoedend werd de bondsvertegenwoordiger geïntroduceerd die vervolgens het woord richtte tot onze voorzitter. Wout kent Harrie Jans goed en vermoedde dus al direct dat er iets bijzonders aan de hand was. "Harrie komt niet zomaar". Maar dat Harrie voor hem kwam bleek pas uit zijn toespraak. "Wout is sedert 1982 een actief lid van USCA en vanaf 2007 voorzitter. Door steeds nieuwe initiatieven te ontplooien en leden en collega-bestuursleden te inspireren floreert de vereniging en voelen de leden zich er thuis. Daarnaast pakt Wout ook vele extra taken op zich, zoals voorzitter van de jubileumcommissie en sinds kort het tijdelijke redacteurschap". Deze feiten en lovende woorden die Harrie gebruikte om uit te leggen waarom de Bond hem deze waardering toekende kwam voor de aanwezigen "niet" als verrassing. Zo ervaren we Wout al altijd, waarmee hij onze vereniging een groot "familiegevoel" geeft. Wout, van harte gefeliciteerd met deze terechte onderscheiding en om maar in de filatelistische termen te blijven: "Onze voorzitter *forever*".

Verrast en gewaardeerd neemt Wout de Bondsspeld van Harrie Jans in ontvangst ten overstaande van de 40 aanwezige leden die met een warm applaus enthousiast hun waardering en felicitaties kenbaar maken, wat een "big smile" van onze voorzitter oplevert.

Over het illegaal frankeren met hergebruikte of valse postzegels, Cinderella's, uitgeknipte postwaardestukken etc. is veelvuldig geschreven. En dat deze poststukken leuk zijn om te verzamelen is ook geen nieuws. Wat dan wel?

Mijn nieuwe postzegelvriend Ed Pawlowski tipte me over het hergebruik van enveloppen waarop de port door een vergunninghouder op rekening is betaald. In dit geval de porto voor gesorteerde standaard post (PRSRT STD), betaald (PAID) door Stamp.com. Dit bedrijf verzorgt onder licentie van de USPS persoonlijke computer postzegels. De bestelde vellen met zegels zonder waarde opdruk kunnen thuis via hun website worden bedrukt met het gewenste tarief.

In dit voorbeeld is de brief door Stamp.com vanuit California verzonden naar een niet nader te noemen persoon in Pensacola, Florida. De vensterenveloppe is door hem opnieuw gebruikt door ermee een brief te verzenden naar Ed Pawlowski in Arizona. De brief is gewoon door het geautomatiseerde sorteersysteem geaccepteerd en voorzien van een Town Ink Spread stempel Pensacola, FL 325. We willen u niet op het idee brengen om dit zelf ook in Nederland te proberen, maar wel om te zien of u zo'n bijzonder stukje illegaliteit legaal kunt opnemen in uw verzameling.

De hergebruikte reclame-vensterenveloppe

"Ga op zoek naar iets wat er niet is". U voelt zich nu al in de maling genomen, maar dat is zeker in dit geval niet de opzet. Het zoeken is namelijk naar de ontbrekende "1" in het jaartal van Scott 5550. Deze rolzegel uit de serie met kleurrijke schuren (Barns) is ontdekt met een jaartal 202 i.p.v. 2021. De drukfout is ontdekt in meerdere rollen van 100 en komt daar één keer in voor, gepositioneerd als de tweede zegel onder een zegel met een plaatnummer (Scott 5552).

Ondanks de protesten gaat de aangekondigde tariefsverhoging per 10 juli gewoon door. Binnenlandse brieven (1 oz.) wordt 60c, voor aanvullende ounce(s)

24c, binnenlandse postcards wordt 44c en internationale brieven \$1.40 per oz.

In het Nieuw Lexicon zult u tevergeefs zoeken naar de term COMBASPRICE. Maar hier dan de uitleg. De term staat voor "Commercial Base Pricing". Het is een kortingstarief dat wordt aangeboden aan klanten van de USPS die verzendlabels (Computer Postage) kopen en afdrucken bij een online verzendserviceprovider zoals Stamps.com. Commerciële basisprijzen zijn altijd goedkoper dan de tarieven die op het postkantoor worden berekend. De korting varieert per verzendmogelijkheid en kan oplopen tot zo'n 30%. Wat moet de klant er voor doen? Niets, want de korting wordt automatisch bij de aankoop doorberekend. Hier geldt dus wel: "Makkelijker kunnen we het voor u niet maken."

Scott 1CVP120 uit 2009, met Priority Combasprice tarief

Vorige maand verscheen er een herinneringsvelletje van 20 zegels met sportdames in een roeiboot. Fijn dat deze topsporters al roeiend worden geëerd, maar het zijn toch wij als verzamelaars die nu echt in de boot zitten. De vier verschillende zegels zijn namelijk in het vel onevenredig aanwezig. 3x type A, 9x type B, 6x type C en slechts 2x type D. Om een serie van vier compleet te krijgen, dien je tenminste een half vel aan te schaffen. Type D omvat slechts 10% van de gedrukte zegels, dus zal het ook niet meevallen om een fraai gebruikt exemplaar te vinden. Wel leuk voor een spelletje "zoek de verschillen".

De posities van de vier verschillende varianten.

Een noodkreet uit een rots in de branding

Theo van der Caaij

Ik zat weer eens te struinen op het internet, op de voor mij "gewone" manier. En dit keer was ik op zoek naar "stampless covers" uit de eerste helft van de negentiende eeuw, toen dit nog een normaal verschijnsel was. Ik zocht bij een bepaalde handelaar, die daarin gespecialiseerd is. De postzegel moest nog worden uitgevonden. Op een zeker moment viel mijn oog op een brief die gericht was aan het hoofd van de vuurtorenwachters in New York. Omdat ik weet dat we iemand binnen de club hebben die wel eens een vuurtorentje meepikt, keek ik nog eens extra goed. Het was een noodkreet van de vuurtorenwachter van de toren van Rondout, New York. De vuurtorenwachter genaamd James McCausland schrijft op 14 november 1838 zijn brief aan de "Superintendent of Light Houses", op dat moment dhr J. Hoit. De brief luid:

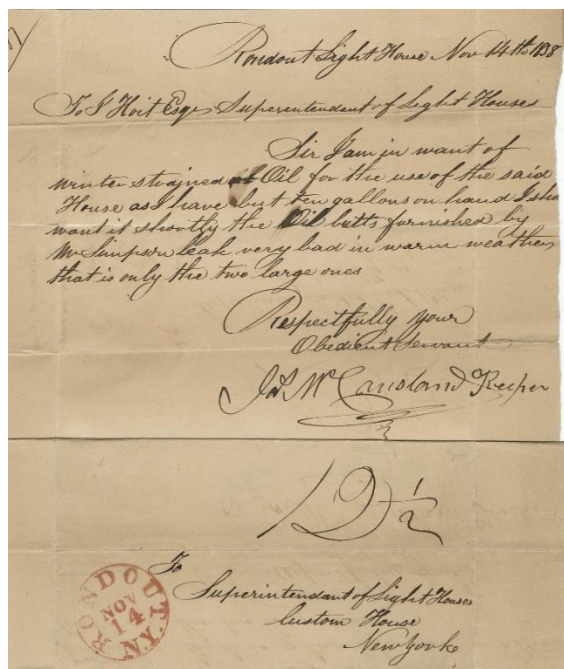
Rondout Light House Nov 14th 1838.

To J. Hoit Esq. Superintendent of Light Houses,

Sir I am in want of winter strained oil for the use of the said House as I have but ten gallons on hand. I shall want it shortly. The oil butts furnished by Mr. Simpson leak very bad in warm weather.

That is only the two large ones.

Respectfully your
obedient servant
J. McCausland keeper

De noodkreetbrief van James McCausland.

Vertaald betekent dit:

Rondout Vuurtoren, 14 nov 1838

Aan de weledele J. Hoit, hoofdinspecteur van de Vuurtorens,

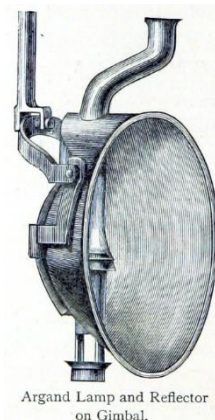
Heer, ik heb gezeefde winter olie nodig voor de boven vermelde vuurtoren, omdat ik nog slechts tien gallons tot

mijn beschikking heb. Ik heb het snel nodig. De olie reservoirs die vervaardigd zijn door meneer Simpson lekken heel erg bij warm weer. Dat geld alleen voor de twee grote reservoirs.

Hoogachtend uw
gehoorzame dienaar,
J. McCausland vuurtorenwachter

De brief is gefrankeerd met het getal 12½ (cent). Dit is het tarief voor een brief met een enkel vel papier over een afstand tussen de 90 en 150 miles. Het stempel Rondout, een circular town cancel, is hier in rood afgedrukt. Rondout ligt langs de beroemde postlijn van Albany naar New York, waar later een spoorbaan is aangelegd. Hoewel er al een trein reed van Albany naar Shenectady in 1831, moest de brief genoeg nemen met de stagecoach naar New York, die naast passagiers ook de post vervoerde over een afstand van ongeveer 100 miles.

Die olie die James McCausland nodig had, werd gebruikt voor de Argand lampen van de vuurtoren. De olie werd verbrand zoals ook in een gewone olielamp gebeurd. De vlam die brand op een lont in de olie, wordt stil gehouden door een windglas. De lamp in een vuurtoren is echter wel een beetje groter dan de gebruikelijke lamp bij u thuis. De "walm" of roet die afkomstig is van de verbranding van olie werd door een rookkanaal boven het glas afgevoerd, zodat het glas minder snel vuil zou worden. Achter het glas en het licht van de vlam was een grote reflector gemaakt die het licht versterkt tot een gerichte bundel. In de zomer was deze olie vaak iets dikker en werd vanzelf vloeibaar door de warmte.

In de wintermaanden kon het in de buurt van Rondout best wel een paar graden vriezen. En de zomerolie zou in die koude tijden vaak vlokkerig worden zodat de lamp niet

Oil Butt = olievat.

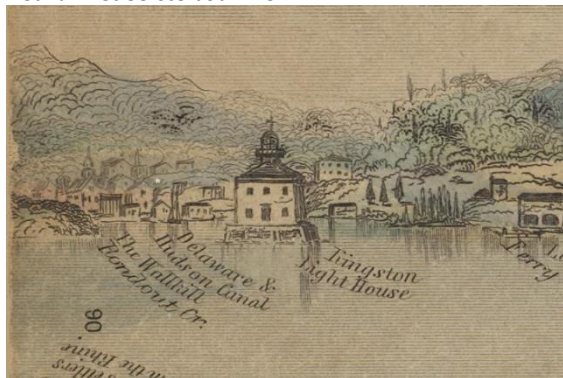
constant zou branden en misschien wel uit zou gaan. De vlokken worden gevormd door de aanwezige parafine in de olie. Vandaar de vraag naar de speciale (dunnere) winterolie voor de lampen. In de brief wordt ook gesproken over het lekken van de vaten van de winterolie. Verderop in dit verhaal zullen we hierop terugkomen met een krantenartikel en een toelichting hierop.

Maar ja, dit is allemaal erg leuk, maar als je deze brief in handen hebt, dan wil ik wel meer weten dan het verhaal van de olie waar dit allemaal om draait. Ik wilde weten hoe

de vuurtoren er uit zag en waar hij stond. New York is een vrij groot gebied uiteraard en dus is de locatie van deze toren best interessant, dus begon de speurtocht: GOOGLE. Het bleek al snel dat het ging om een houten gebouw dat was gebouwd op een verhoging in de rivier die Rondout-Creek werd genoemd, bij een zijarm van de Hudson ter hoogte van de stad Kingston. Hier was het "Delaware and Hudson kanaal" aangelegd in 1828. Omdat er geen "kanaal-verlichting" was en de steden 's nachts ook maar weinig licht uitstraalden over de rivier, werden hiervoor vuurtorens gebouwd, zodat men dag en nacht kon navigeren op de rivier.

In 1837 werd de vuurtoren gebouwd door James McEntee doordat het verkeer op de Rondout-Creek en het nieuwe gegraven kanaal door Maurice en William Wurts nu veel drukker begon te worden. Vooral de steenkool werd hier van Oost Pennsylvania naar de Hudson Valley en New York vervoerd. Steeds meer kolensloepen en gesleepte aken voeren richting New York City. Naast kolen werden ook natuursteen, bakstenen, cement en natuurijs aangevoerd. De vuurtoren uit 1837 was een gebouw met 2 etages, gebouwd van hout en in het midden van de Rondout-Creek, hoewel de exacte locatie van de eerste vuurtoren niet helemaal bekend is. De vuurtoren werd uiteindelijk instabiel en er moest een nieuwe gebouwd worden.

Dus weer even "google-en", en ik vond een tekening van de eerste vuurtoren. Meer dan deze tekening bestaat er niet van het eerste bouwwerk.

De enig bekende tekening van de eerste vuurtoren

Lijst met vuurtoren wachters:

Eerste Rondout vuurtoren (1837-1867, exacte sloop datum onbekend):

Maart 1838- James McCausland

December 1838- John McCausland tot Februari 1842

Hier kun je zien dat James slechts een heel korte periode als vuurtorenwachter heeft gediend.

En daarmee was de koek helemaal op. Hoewel....? Er is eerst een tweede en nog een derde vuurtoren gebouwd en die heeft tot 1954 dienst gedaan, vond ik op het wereld wijde web. En in deze derde vuurtoren is nu een museum gevestigd. En als ik dat weet... dan moet ik ook even een e-mailtje sturen naar zo'n museum. Binnen een dag kreeg ik een mail terug van Sarah Wassberg Johnson, de beheerder

van het museum. Zij was erg verbaasd dat ze iets las over een brief uit Nederland van haar eerste vuurtoren waarvan slechts één krantenartikel en één tekening bekend was. Maar per kerende email kwam ook het krantenartikel naar mij toe. Ik zal je de scan op PDF besparen van een krant van 13-07-1838, omdat het erg onduidelijk is. Ik heb wel een redelijke vertaling kunnen maken. Het is nogal ouderwets geschreven. Bij het lezen er van zie je dat het prima aansluit op onze brief van James.

Het artikel gaat als volgt:

-Wederom The Rondout Light House- We hebben een paragraaf van de Kingston (Ulster County) Political Reformer, van een week of twee geleden, waarbij we door slechte informatie van onze nieuwe verslaggever afkeurden omdat de vuurtoren van Rondout niet van lampen was voorzien, en een dag of twee later publiceerden we een briefje van de heer Joseph P. Simpson, die de verantwoordelijkheid op zich nam. De "Reformer" houdt echter vol dat de heer Hoit (aan wie de brief was gericht) niet wordt geholpen door de ridderlijke inmenging van de heer Simpson, en geeft de volgende verklaring van de zaak ter ondersteuning van zijn bewering. We publiceren het opnieuw ter informatie van het publiek.

Het contract voor de bouw van de vuurtoren in Rondout werd eind augustus of begin september vorig jaar ingeleverd en zou tegen 1 december daaropvolgend zijn afgerond. Het gebouw was, volgens de bepalingen, in het begin van die maand klaar zoals aanvaard. De opdracht voor het leveren van de benodigde lampen en olieblikken, is aangegaan door "meneer Simpsons zoon" voor tweehonderdvijftig dollar. Deze moesten worden opgeleverd tegen de tijd van de voltooiing van de vuurtoren. De zoon van meneer Simpson kwam zijn afspraken echter niet na, hoewel, zoals ons is medegedeeld door een kennis van het bedrijf, de artikelen binnen de termijn van een week geleverd hadden kunnen worden! De wintermaanden gingen onveranderd voorbij, en toen de scheepvaart begon, werd vastgesteld dat er geen lampen, geen blikken, of olie voor het gebouw waren geleverd.

In de maand april kunnen we volledig terecht zeggen dat de heer Hoit, die toen onlangs was aangesteld, op de hoogte werd gebracht van de werkelijke situatie en verzocht werd zijn aandacht op het onderwerp te richten. Bij navraag, bleek dat de zoon van de heer Simpson zelfs in die late periode geen acht had geslagen op zijn contract, en om nog meer vertraging te voorkomen, stelde hij voor een stel oude lampen en olietanken op te sturen, waarvan ongetwijfeld wordt gezegd dat ze gestuurd werden door de "gentleman hier". We zijn dus duidelijk in het maken van deze uitleg, omdat we geen idee hebben dat "de zoon van meneer Simpson" de nieuwe lampen had voltooid op de datum van de voorgaande notitie - een indruk die we zeer duidelijk willen over brengen.

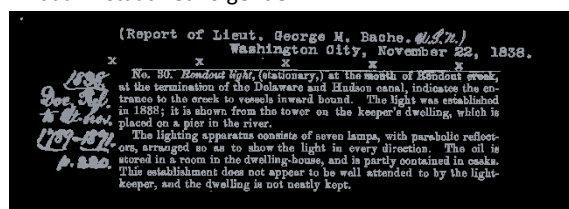
Wat was onder deze omstandigheden de plicht van meneer Hoit? Ongetwijfeld, na ontvangst van deze informatie, te zien dat het gebouw onmiddellijk in orde werd gebracht en regelmatig werd verlicht. Geen enkele reden die 'de zoon

van meneer Simpson' zou kunnen hebben gegeven, zou een buitengewone vertraging kunnen rechtvaardigen. Als opvolger van de heer Swartwout was het zijn taak om het contract af te dwingen, of hem in de steek te laten, en de lampen elders aan te schaffen. Daar kwam nog bij dat het zijn plicht als inspecteur van het district was om erop toe te zien dat de vuurtoren naar behoren werd verzorgd.

Was dit het geval? Al eerder was een periode van meer dan drie maanden verstreken sinds de informatie aan de ontvanger was meegedeeld, en we zien dat de lampen en blikken die begin december jongstleden door "meneer Simpson's zoon" zouden worden geleverd, niet waren afgeleverd tot op het moment van onze kennisgeving van deze kwestie. Ook had de heer Hoit gedurende die hele periode het etablissement zelfs niet voorzien van olie voor zijn verlichting. Het gebouw is sinds de voltooiing niet één keer verlicht geweest en deze omstandigheid is voldoende om onze standpunten te handhaven.

Is de ontvanger in New York, als agent van het Gouvernement in deze zaak, niet terecht schuldig aan schending van de openbare plicht? Zijn de belangen van het volk niet getemperd door zijn onverschilligheid, toezicht of wanbeheer?

Uit dit artikel blijkt dus dat de olietankers en lampen tweedehands waren geleverd, omdat de zoon van dhr Simpson, die door zijn vader met het kopen van de uitrusting van de vuurtoren was belast, niet deed wat er van hem mocht worden verwacht. Hiermee wordt ook duidelijk dat James McCausland die vanaf maart 1838 vuurtorenwachter was, slechts tot december 1838 heeft gediend. In die tijd heeft hij eerst maanden op zijn lampen en olietankers moeten wachten. Daarna begon de winter snel in te treden, zodat hij om zijn winterolie moest vragen. Vlak na deze brief is er nog een artikel verschenen van de hand van Luitenant George M. Bache uit Washington City En daarin staat het volgende:

Krantenartikel van 22 november 1838

22 november 1838 (kort na de brief dus)

Nummero 30: Rondout-licht, (stationair = dus niet draaiend) aan de monding van Rondout-Creek, aan het einde van het Delaware en Hudson-kanaal, geeft de ingang van de kreek aan voor de schepen richting Rondout-Creek. Het licht werd opgericht in 1838; het is te zien vanaf de toren op de wachterswoning, die op een pier in de rivier is geplaatst. Het verlichtingsapparaat bestaat uit zeven lampen, met parabolische reflectoren, die zo zijn opgesteld dat ze het licht in alle richtingen laten schijnen.

De olie wordt opgeslagen in een kamer in het woonhuis en zit gedeeltelijk in vaten. Dit etablissement lijkt niet goed verzorgd te worden door de vuurtorenwachter, en de woning is niet netjes onderhouden.

James McCausland heeft zeer waarschijnlijk volgens dit rapport en het eerdere krantenartikel kort daarna zijn ontslag gekregen als vuurtorenwachter.

Leuke bijkomstigheid is natuurlijk dat zijn broer John het heeft overgenomen en vier jaar lang de wachter is geweest. In februari 1842 wordt hij afgelost. De op het oog gewone oude brief heeft door dit verhaal een zeer speciale plek mogen innemen in de historie van deze vuurtoren. James heeft slechts acht maanden als vuurtorenwachter dienst gedaan en behalve een rapport en een krantenartikel was er weinig tot niets van hem bekend.

De dame van het museum was dan ook dolgelukkig met een scan van dit document. De brief heb ik inmiddels verkocht aan ons lid dat de vuurtorens spaart en die hebt u bij de USCA tentoonstelling op Hertogpost 2021 kunnen zien. Nu kent u het hele verhaal. Hoewel.....

De tweede vuurtoren 1867-1915

De derde vuurtoren 1915-1954 (nu museum)

Doordat de schepen groter werden, werden ook de torens steeds hoger zodat het licht beter zichtbaar was. Deze toren is sinds 1954 buiten gebruik gesteld en tevens heeft men toen de tweede toren pas afgebroken. De derde toren is na ongeveer 30 jaar verlaten te hebben gestaan verkocht aan de stad Kingston en het maritiem museum van de Hudson rivier. Zij hebben er definitief een museum gevestigd over de scheepvaart op en om de Hudson en de Rondout-Creek.

De bijzondere brief zal als oudste item worden opgenomen in de tentoonstellingscollectie van Eef Limmen, die nu al groot verguld zilver (88 punten) heeft gehaald met haar vuurtorens. Dan zal ze met deze brief en dit verhaal er bij vast wel goud gaan halen....!

Robin Harris meldt in de March-April 2022 editie van *Corgi Times*, de nieuwsbrief van BNAPS Elizabethan II Study Group, dat van de huidige Far and Away permanent-tariefzegels inmiddels ook vervalsingen in omloop zijn. Volgens hem is de kwaliteit op het eerste gezicht zeer goed, met name de die cutting. Op de vervalsingen ontbreekt echter de tagging. Ook ontbreken de kenmerkende "nibs" op de vervalsingen. Hoewel de vervalsingen niet de kenmerkende underprinting hebben zijn ze op de achterzijde wel voorzien van een nummer dat aangeeft hoeveel zegels er nog over zijn op de rol. De vervalsingen komen volgens Robin Harris uit China. Op de afbeelding (Unitrade 3215) is de vervalsing boven weergegeven en onder het origineel.

Canada Post heeft op 12 april een zegel uitgegeven ter gelegenheid van Eid al-Fitr en Eid al-Adha, de twee meest belangrijke festiviteiten op de islamitische kalender. De Eid zegel, ontworpen door Soapbox Design op basis van een illustratie gemaakt door Richard Nalli-Petta, is verkrijgbaar in boekjes van zes. Het is de vierde Eid zegel van Canada Post. De vorige drie dateren van 2017, 2020 en 2021.

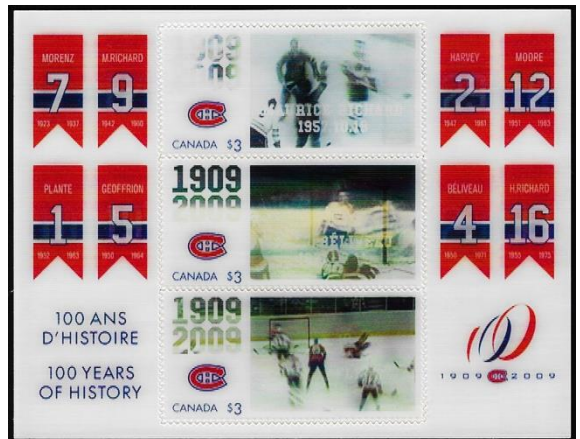
Canadian Stamp News van 12 april bericht dat Canada Post overweegt een toeslagzegel uit te geven voor de hulp aan Oekraïense vluchtelingen. Volgens Canada Post's media relatiemanager Valérie Chartrand is de Crown Corporation aan het kijken hoe het ontwikkelingsproces voor de uitgifte van een nieuwe zegel bespoedigd kan worden. Dit naar aanleiding van een online petitie op Change.org, geïnitieerd door Brian Grant Duff van All Nations Stamps & Coins in Vancouver, B.C., op 6 maart. Op 15 mei hadden al ruim 1500 mensen de petitie ondertekend. Zie chn.g.it/7mvt5jjx.

Canadian Stamp News meldt in haar uitgave van 26 april dat Canada Post in de tweede *Details* foutief heeft aangegeven dat de gehele Calla uitgifte gedrukt zou zijn door Colour Innovations uit Toronto. Dit is niet het geval aangezien de rolzegels en de daarvan afgeleide strip van 4 en 10 zegels gedrukt zijn door Lowe-Martin.

De Harry Sutherland Philatelic Library, onderdeel van de Vincent Graves Greene Philatelic Research Foundation in Toronto, geeft ook een eigen nieuwsbrief uit en in de May Issue stond het bericht dat hockey grootheid Guy Lafleur op 22 april op 70-jarige leeftijd is overleden. Guy Lafleur was een van de beste aanvallers van de Montreal Canadiens allertijden. Hij was recordhouder van de normale competitie van de NHL met 728 assists en 1246 punten. Lafleur was onderscheiden met de Order of Canada en is uiteraard opgenomen in Hockey Hall of Fame. Hij is afgebeeld op een aantal zegels: Great Canadian Forwards (Unitrade 2941c, 2944 & 2950), de 3^e serie van de NHL All Stars (1935b) en Montreal Canadiens 100th Anniversary (2340c). De laatste zegel is een \$3 lenticular zegel en toont een replay van zijn historische 500ste goal.

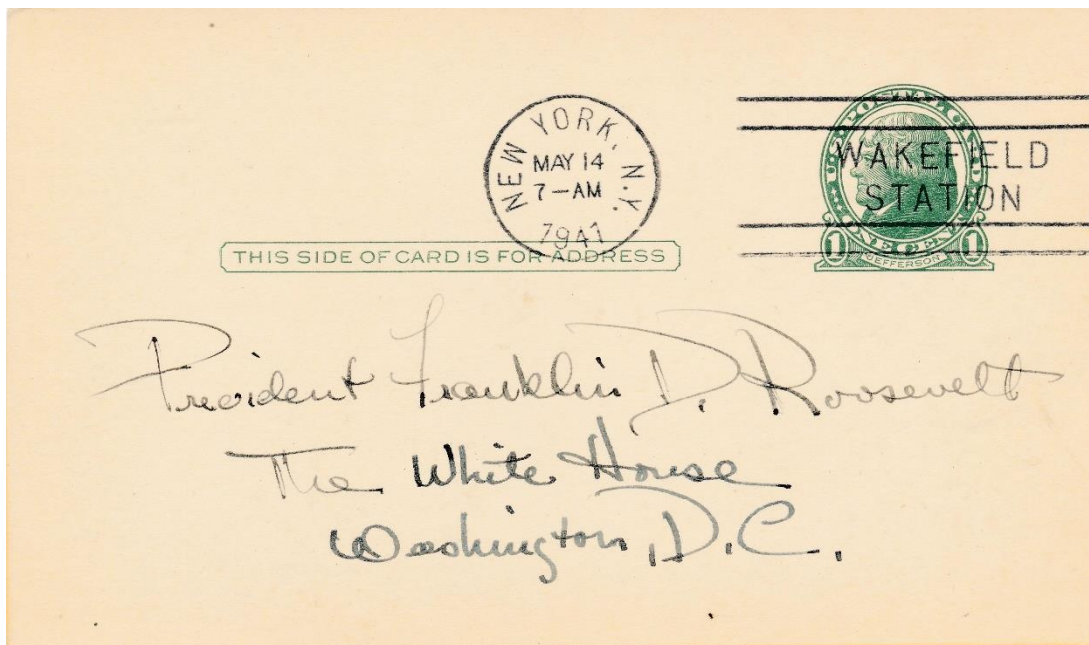

Canada Post heeft ook haar eigen blogpagina met meer achtergrondinformatie over Canadese zegels: <https://www.canadapost-postescanada.ca/blogs/personal/category/perspectives/>

Canada's first lady of blues, Salome Bey (1933-2020), is door Canada Post geëerd met een zegel op 22 april. Volgens Canada Post was Bey "een prijswinnende singer-songwriter, componist, regisseur en acteur die ook vereerd werd voor de wijze waarop zij jonge artiesten begeleidde". Bey schreef, regisseerde en trad op in verschillende musicals. Haar cabaretprogramma over de geschiedenis van de zwarte muziek werd in 1984 op de CBC uitgezonden.

Postal Card (Scott UX27) verzonden op 14 mei 1941 vanuit New York, NY Wakefield Station naar Washington D.C., gericht aan President Franklin D. Roosevelt

Post gericht aan beroemdheden en prominenten is bij filatelisten en themaverzamelaars erg gewild. In het bijzonder post van en aan Amerikaanse presidenten. Van sommige presidenten zijn die stukken zeer schaars en onbetaalbaar, maar ook soms binnen bereik van iedere verzamelaar. En zeg nu zelf: een dergelijk stuk is toch een geweldig stuk geschiedenis dat cachet brengt aan de verzameling.

Als je op een beurs, veiling of op het internet het aangeboden materiaal nauwlettend in de gaten houdt bestaat er een reële kans om tegen presidentiële poststukken aan te lopen. Zo wordt er regelmatig post aangeboden gericht aan president Franklin D. Roosevelt. Dat is niet vreemd, want zijn postzegelverzameling is na zijn overlijden op een veiling uiteengevallen en opgekocht door de mensen met de dikste portemonnee.

Of alle Roosevelt poststukken uit zijn persoonlijke verzameling komen is niet met zekerheid vast te stellen, maar in verhouding tot post gericht aan andere presidenten komt post met zijn naam wel veel vaker voor.

De meeste post aan hem gericht die ik in de afgelopen jaren tegenkwam waren enveloppen, maar mijn biedingen liepen teleurstellend altijd op niets uit. Maar in april van dit jaar was het wel raak. Op eBay viel mijn oog op 18 kavels. In eerste instantie ging het mij om de afstempeling. Allemaal briefkaarten (Scott UX27) uit New York City afgestempeld op verschillende postkantoren (Stations). Een aantal van de Stations in combinatie met het type machinestempel had ik nog niet, dus ik wilde sowieso op enkele kavels bieden. Tot ik in de gaten kreeg dat ze allemaal waren gericht aan

president Franklin D. Roosevelt. De verkoper had ook keurig de achterzijde afgebeeld, zodat ik duidelijk kon zien dat het authentiek gelopen post was. Allemaal van Amerikaanse burgers met een kort berichtje aan hun president. Tegenwoordig gebeurt dat natuurlijk met Twitter (als de president niet is geblokkeerd, haha), maar toentertijd was een briefkaart of een brief heel gebruikelijk.

In dit geval zijn het briefkaarten die ten opzichte van geadresseerde enveloppen een extraatje hebben. Zo zal bij een enveloppe veelal de inhoud ontbreken, terwijl de briefkaart ons de correspondentie wel toont.

Uiteraard bood ik op alle kavels en geleerd van het verleden voldoende, zodat ik kans op enkele stukken zou maken. De kavels stonden niet aangekondigd als zijnde presidentiële post, dus dat scheelde mogelijk aardig wat medebieders. Toch was de tegenstand geducht, maar buiten verwachting won ik alle kavels. Een geweldige aanwinst voor mijn verzameling New York City. Naast de geweldige machinestempels is het vooral het historische belang wat absoluut meerwaarde met zich meebrengt.

De briefkaarten zijn geschreven en verzonden tussen mei en oktober 1941, de periode voordat Amerika noodgedwongen in de tweede wereld oorlog werd betrokken door de Japanse verrassingsaanval op Pearl Harbor, Hawaï zondag 7 december 1941.

“Wat schreven de burgers aan hun President in die donkere voordagen voordat ze werden betrokken bij de een wereldoorlog?”

De berichten tonen voornamelijk de ongerustheid van de burgers. Ze zijn bezorgd over het betrokken raken bij de oorlog, waarvan Roosevelt schijnt te hebben te

Dear Mr. President

Hans van Gils

beloofd dat Amerika zich afzijdig zal houden. Toch waren de burgers hier niet gerust over en schreven dit aan hun president. De meest kritische boodschap waarschuwde hem dat hij zou ondergaan als Amerikaans meest impopulaire president uit de geschiedenis. Maar inmiddels weten we beter. Hier een aantal berichten.

Dear Mr. President: May 13, 1941
As an American citizen, I demand
you keep your pre-election promises
to keep the U. S. out of foreign wars.
You told us during recent shooting
and shooting meant war, so keep
your promise to your people and
remain free of the present European war.
address 503 E. 17th St. Regina, Canada

De achterzijde van de hiernaast afgebeelde briefkaart

Beste meneer de President:

Als Amerikaans burger hou ik u graag aan uw belofte van voor de verkiezingen om de Verenigde Staten buiten de buitenlandse oorlogen te houden. U vertelde ons dat een Amerikaans konvooi schieten betekent en schieten betekent oorlog. Dus houdt u aan uw belofte en blijf weg van de huidige Europese oorlog.

YORK, N.Y. JUN 16 7-AM 1941
KINGS BRIDGE STATION
THIS SIDE OF CARD IS FOR ADDRESS
President F. D. Roosevelt
The White House
Washington D.C.
J. J. A.

Postal Card (Scott UX27) verzonden op 16 juni 1941 vanuit New York, NY King Bridge Station naar Washington D.C.

Dear Mr. President:
Last year you promised the fathers and
mothers of America that their sons would
never be sent to fight on foreign soil.
I wish to remind you of that promise
today.
Robert Vincent
Counselor Collins
uopwa : 16

Beste meneer de President:

Vorig jaar beloofde u de Amerikaanse vaders en moeders dat hun zonen nooit zouden worden gestuurd om te vechten op buitenlands grondgebied. Ik wens dat u zich aan die afspraak houdt.

YORK, N.Y. JUN 16 2-PM 1941
STATION D
THIS SIDE OF CARD IS FOR ADDRESS
President Roosevelt
Washington, D.C.

Postal Card (Scott UX27) verzonden op 16 juni 1941 vanuit New York, NY Station D naar Washington D.C.

Dear Sir:
June 13, 1941
Your foreign policy is a disgrace.
It does not represent the views
of the people. You, certainly, are
going down in history as our
most unpopular President.
440 E. 163rd St. Bronx, New York.
Edward Kirschhoff
Charles Kirschhoff

Beste heer:

Uw buitenlands beleid is een schande. U vertegenwoordigt niet de opinie van het volk. U gaat zeker de geschiedenis in als onze meest impopulaire president.

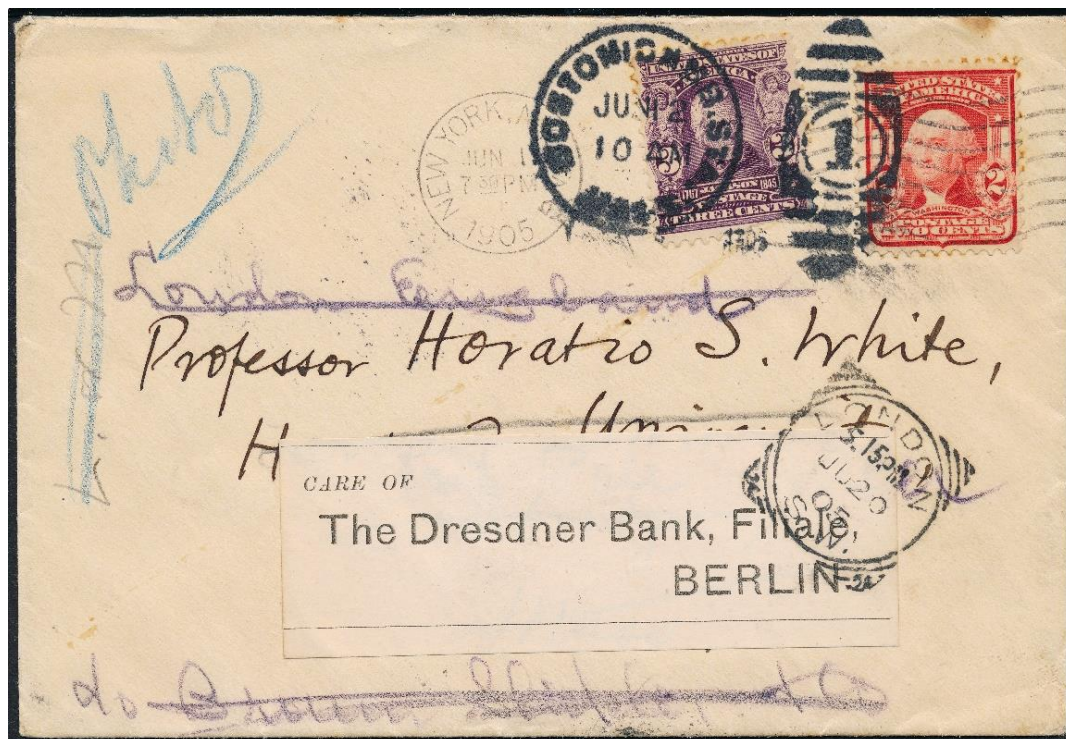
YORK, N.Y. AUG 11 7-AM 1941
STATION D
THIS SIDE OF CARD IS FOR ADDRESS
President Franklin D. Roosevelt
The White House
Washington, D. C.

Postal Card (Scott UX27) verzonden op 11 aug 1941 vanuit New York, NY Station D naar Washington D.C.

August 10, 1941
Dear Mr. President:
As one of your constituents, may I ask that you
please use your every means to keep the United
States out of war and free from foreign
entanglements.
Very truly yours,
M. E. Thayer
M. E. Thayer
70 Pine Street
New York, N. Y.

Beste meneer de President:

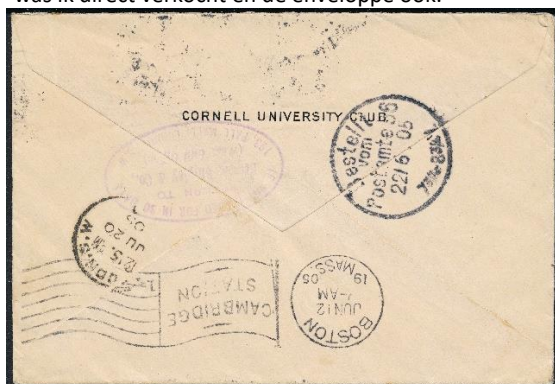
Mag ik als een van uw kiezers vragen dat u alle middelen gebruikt om de Verenigde Staten buiten de oorlog en vrij van buitenlandse verwickelingen te houden?

Dat een brief een bladzijde uit een geschiedenisboek kan vertegenwoordigen is niet uitzonderlijk. Vele brieven hebben dat in zich. Je moet alleen wat spuurwerk doen om de puzzel te ontcijferen. Maar zeg nou zelf: is dat niet de vergrotende trap van "filatelieplezier"?

De hier afgebeelde brief trok direct mijn aandacht, omdat ik poststukken verzamel die zijn verzonden vanuit New York City of Boston. De brief draagt beide stadsstempels. Een aantal adreswijzigingen geven aan dat de brief is doorgezonden, een zgn. "Forwarded letter".

Bij het zien van het adreslabel met de gecorrigeerde bestemming Berlin met daaroverheen een vierkant stempel uit London en de stempels op de achterzijde was ik direct verkocht en de enveloppe ook.

De achterzijde met een drietal aankomststempels en een ovaal paars firmastempel

Binnen twee weken lag de brief op mijn bureau en begon ik met een analyse voor de tekst in mijn album. Het eerste wat de enveloppe blootgeeft is dat de brief is geadresseerd aan Professor Horatio S. White en is verzonden door The Cornell University Club. Ik ben altijd benieuwd of het hier gaat om een publiekelijk bekend persoon. En bingo! Google onthulde de levensloop van de professor.

Horatio S. White (1873-1934) was hoogleraar Duitse taal- en letterkunde. Aan de Cornell University was hij decaan van de Algemene Faculteit 1888-1896, decaan van de Universitaire Faculteit 1896-1902 en hoofd van de Duitse afdeling 1891-1902. Aan Harvard was hij van 1902 tot 1919 hoogleraar Duits. Hierdoor is ook de afzender te verklaren, want The Cornell University Club is een privéclub in Midtown Manhattan, New York City. Het lidmaatschap is beperkt tot alumni en docenten van Cornell University, Ithaca. De Cornell Club bestaat nog steeds en is gehuisvest op 6 East 44th Street, tussen Madison Avenue en Fifth Avenue, NYC.

De reis van de brief

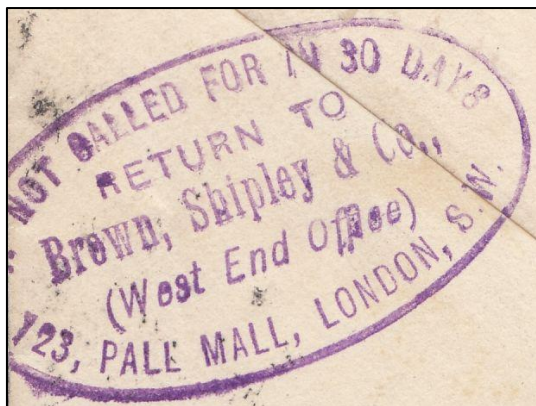
Een nauwkeurig oog ziet dat de enveloppe in eerste instantie is gefrankeerd met een rode 2c Washington (Scott 319) voor het binnenlandse tarief en gestempeld op 1 juni 1905 met een waveline

machinestempel New York, Station G. Het aanvankelijke adres van de professor is grotendeels onleesbaar door de adressticker, maar tegen het licht gehouden is het adres te lezen: Harvard University, Mass. Wetende dat hij in 1905 als hoogleraar Duits aan Harvard verbonden was dat adres correct.

Het is aannemelijk dat de brief binnen enkele dagen door Harvard University is ontvangen. Het internet onthulde dat White in dat jaar voor een studie in Europa verbleef, dus werd door Harvard de brief doorgestuurd. Met potlood onderaan geadresseerd aan Brown Shipley & Co. en bovenin: London, England. De frankering werd aangevuld met een 3c Jackson (Scott 302) voor het internationale tarief van 5c. Hierdoor blijkt dat er door het USPS voor het "doorsturen" van een poststuk geen extra kosten in rekening werd gebracht. Alleen het verschil voor internationale post moest worden bijbetaald.

Nadat de brief door Harvard was gepost werd deze op 12 juni in Cambridge Station Boston, 's ochtend om 7 uur, machinaal gestempeld. Doordat dit stempel op de achterkant van de brief terecht gekomen was, diende men alsnog handmatig de bij-gefrankeerde 3c te ontwaarden. We zien het dat dit 's ochtends om 10 uur is gebeurd met een duplex handstempel met een ellipskijl nummer 1.

De brief vervolgende de reis per boot over de oceaan en arriveerde in London. Zoals aangegeven was als adres opgegeven: Brown Shipley & Co., London, England. Een ovaal paars firmastempel op de achterkant bevestigt de ontvangst.

Firmastempel Brown, Shipley & Co.

Na verder onderzoek kwam ik achter de rol van de firma. Handelbankiers Brown, Shipley & Co. opende in april 1900 een kantoor in Pall Mall 123, Londen South West, dat voornamelijk kredietbrieven voor Amerikaanse reizigers afhandelde. Dat ook post via hen kon worden doorgestuurd blijkt wel uit het aanbod van "Forwarded letters" met hun firmastempel en een doorstuur adreslabel die op het internet worden aangeboden. Maar over dit soort firma's dadelijk meer. Eerst door met de reis.

Brown Shipley adresseerde de brief naar The Dresdner Bank, Filiale in Berlin door een adreslabel te plaatsen. Stuurde de brief door en werd op het postkantoor in South West London op 20 juni, 's nachts om 12.15 uur verwerkt (klein rondstempel op achterkant). Het duurde vervolgens nog tot laat in de middag kwart over vijf voordat de brief in de juiste postzak terecht kwam (vierkant stempel London, voorkant). De brief werd op 22 juni door de Duitse Postbeamte 56 bezorgd bij de Dresdner Bank Berlin (Groot rondstempel achterkant). Of professor White de brief ooit heeft ontvangen en/of wanneer is uit de enveloppe niet op te maken.

Openstaande vragen

Rond 1900 waren in Europa meer firma's die specifiek voor Amerikaanse reizigers diensten verleenden zoals verzilveren van postwissels, postbezorging, valuta-wissel, lees- en schrijfkamers, kranten, toeristische informatie, hotelreserveringen en stoomschip- en treinkaartjes.

Ondanks dat er van de meeste firma's informatie is terug te vinden op het internet, beantwoordt het juist niet de vragen die wij als filatelist graag willen weten. In de hoop dat deze kennis mogelijk onder u schuil gaat en u die vragen wilt beantwoorden, ga ik ze hier stellen:

1. Veel doorstuur-adreslabels zijn gericht aan een bankinstelling. Wat was de rol van die banken?
2. Waarom waren postkantoren niet betrokken?
3. Hoe wisten de firma's waar een persoon was?
4. Waren aan het doorsturen van de post extra kosten verbonden?
5. Zo ja, wat waren die kosten dan per brief en wanneer werden die dan en door wie voldaan?
6. Bestaan er boeken of artikelen over deze firma's waarin hun rol m.b.t. het doorsturen van de post wordt toegelicht?

Uw antwoorden graag naar de tijdelijke redactie.

Afsluitend

Wat een plezier kan je met één brief hebben. Een regenachtige dag goed gevuld. Deze brief verdwijnt goed gedocumenteerd in mijn verzameling New York City / Boston. Ik heb (nog) geen gespecialiseerde afdeling Forwarded Letters opgebouwd, maar dit soort brieven passen in iedere verzameling. En mocht u nog wat uitbreiding van uw verzameling zoeken, is dit een dankbaar onderwerp om in te verdiepen.

Veel verzamelplezier.

Oproep

Ook een leuke brief gevonden?

Deel uw verhaal en schrijf een artikel.

~ USCA Post is voor en van de leden ~

NOODKREET

Normaliter doen we een oproep om kwalitatief goed gevulde rondzendboekjes in te leveren, maar dit keer is het een "NOODKREET" om het voortbestaan van onze rondzenddienst te waarborgen.

Afgelopen jaar zijn er geen nieuwe boekjes ingeleverd. Voor USA kan er volgend seizoen nog wel een rondzending uit, maar Canada moet voorlopig worden uitgesteld omdat er te weinig boekjes zijn.

Het zou natuurlijk jammer zijn als deze traditionele service zou komen te vervallen. Veel leden zijn gezien hun beperkte mobiliteit gebonden aan onze rondzending en ontvangen deze al jaren met veel genoegen.

Steun deze leden en plak uw doubletten of collectie die u wilt opruimen in een rondzendboekje. Als we van de zomer allemaal 1 boekje inleveren, hebben we er 170. Lege rondzendboekjes zijn gratis te verkrijgen op onze bijeenkomsten of worden op verzoek u toegezonden.

Alvast hartelijk dank,
Nic Bender (rondzending@usca.nl / 06-51595769).

USCA Bibliotheek

Tijdens onze bijeenkomsten is er altijd een kleine selectie aanwezig.

Wilt informatie over een specifiek onderwerp, kijk dan op onze website voor het volledige overzicht.

Boeken reserveren kan!

Voor USA:
Hans van Gils
hvg1958@hotmail.nl

Voor Canada:
Adri Veenstra -
a.veenstra@chello.nl

We zoeken een nieuwe redacteur

Wie durft het aan?

Vrijblijvend informatie
bij de tijdelijke redactie
Wout Janse of Hans van Gils

~ Zie oproep vorige USCA Post ~

Het zou toch jammer zijn als deze fraaie uitgiften ontbreken aan uw verzameling

Voorkom dat en neem een abonnement bij onze nieuwtjesdienst
2022 dan hoeft u niets meer te missen!